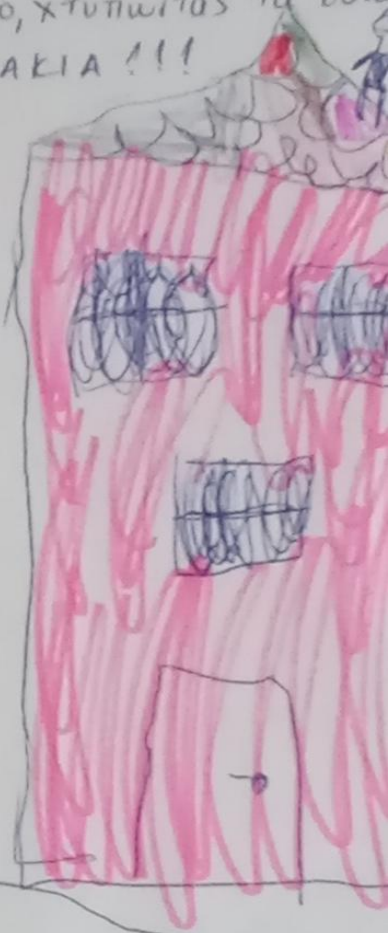

Η μικρή μας εφημερίδα

Φύλλο 3ο Μήνας Δεκέμβριος
Αφιερωμένη στα γιορτινά έθιμο
που έχουν χαραχτεί στη μνήμη των γονιών μας
από τα παιδικά τους χρόνια

Όταν ήμουν παιδί, παραμοιή τω Φώτωι πήγαίναμε στο χωριό της μαμάς μου, στο Γιαννιτσούρι Ηλείας, όπου το πρωί ο παπός του χωριού χυρνάχε και άγιαζε όλα τα σπίτια. Το βράδυ, μαζί με όλα τα παιδιά του χωριού πέρναμε ότι τερεκέ βρέκαμε, κατσαρολες, κουτάλες ε' καπάκια ε' χυρνάχαμε όλο το χωριό, χτυπώντας τα δυνάγια να διώζουμε τα ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΑΚΙΑ !!!

Ένα έδωτο που έχει χαρακτηριστεί τμήμα του από τα
παιδιά του χρονιά είναι των παρατόνι της Πρωτοχρονιάς,
(το βράδυ που αλλάζει ο χρόνος) ταξινόμασαν πάντα σε ένα
βήμα με καλούς φίλους, πρώτα και μετά την αλλαγή του
χρόνου ανταλλάξατε λεζαφύ της δώρα. Δεν είχε βγάλει
τα δώρα τους αλλά η πρώτη αχάνη του ενός στο πρόσωπο του
άλλου! Τα δώρα πάντα ταίριαζαν με το παρακείμενο και τα
υδιαφέροντα του φίλου της!

- Πριν πολλά χρόνια όταν ήμουν και εγώ μικρή
κάθε παραμονή Χριστουγέννων και κάθε παραμονή
Πρωτοχρονιάς φυλούσα πρωί-πρωί στο πρωί που
ακόμα ο παπός δεν είχε προλάβει να βγει, εγώ
η θεία σου η Μαρία και η φίλη μας η Ελένη
αγόρι δακτυλίδια, γάντια και τα ζεστά μας μπουφάν
έβγαζε το τρίγωνο μας και βγαίναμε στην γειτονιά
να να πάρουμε τα καλάνα, έπρεπε να προσέβαμε
να να πάρουμε εμείς πρώτα για να μην μας προλάβει
να να πάρει τα άλλα παιδιά. Ήρναμε τα σπιτικά με
να να βέρια και όταν δεν είχε άλλο σπιτικό πηγαίναμε
να να βέρια με άλλο γειτονιά.

ΝΥ: Σας πήγαινε αμνηστία σας με το αυτοκίνητο?)
(η ερωτάει μόνος μας πζων η δεκάρα του θο)
οιοι μας είχαν να πάρει το καλάνα και
έδιναν χρήματα και κάποιοι άλλοι μας
αν "οχι τα είπαμε... Το βέβημερι που είχαμε
και οι τρεις κουρασσι μετραγαμε τα χρήματα
είχαμε μοιφή και τα μοιραζόμασταν.
αήματα είχε μοιφή η κάθε μια μας
παραμονή της Πρωτοχρονιάς η γιαγιάδες
μας πήγαιναν στην πλασία Γεωργίου
Μπουναράδης και αγοράζαμε παιχνίδια.

ZONE

Καίρια χριστουγέννων στο χωριό

ΔΗΜΟΙΟΤΕΛΗ

Σα Κατανα των Χειροαγμένων.

αφίκομε από τας 5:30 η.μ, έως 6:00 η.μ
παντεβού στην ημάτεια κ̄ γυναικάτε τὰ
α. Μαζευομασταν περὶν 10 παιδία, ἔχοντε
κ̄ φοροῦσθε τὰ υφάτια ἡμῶν.
οὐκός ἡμῶν ἔνογε τὰς ἰστέρας τῶν κ̄ ἀρ
τῶσο πῶσι. ἡμῶν εἶναι χερῖατα ἡ
ατα (καρδιέτη, βουβουράμιο, κελοκλαυίονα)
μὲντι κοίτησθε τὰ χερῖατα κ̄ γυναικάτε
αἷμα ἡμῶν.

Αναστόσι

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1989 ΕΥΣΧΙΑ

Ο μπαμπάς μου, όταν ήταν μικρός, με αυτοπομπή για περίμενε στη Παράδοση των Χριστουγέννων για να βγει με τον παλιό του φίλο, Παναγιώτη, να πουν τα κάλαντα. Η μαμά μου στη ίδια μέρα γύρισε με την γιαγιά μου τα εσούβλια των χορδών και μοσχάρι σε όλο το σπίτι...

24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1989 ΕΥΣΧΙΑ

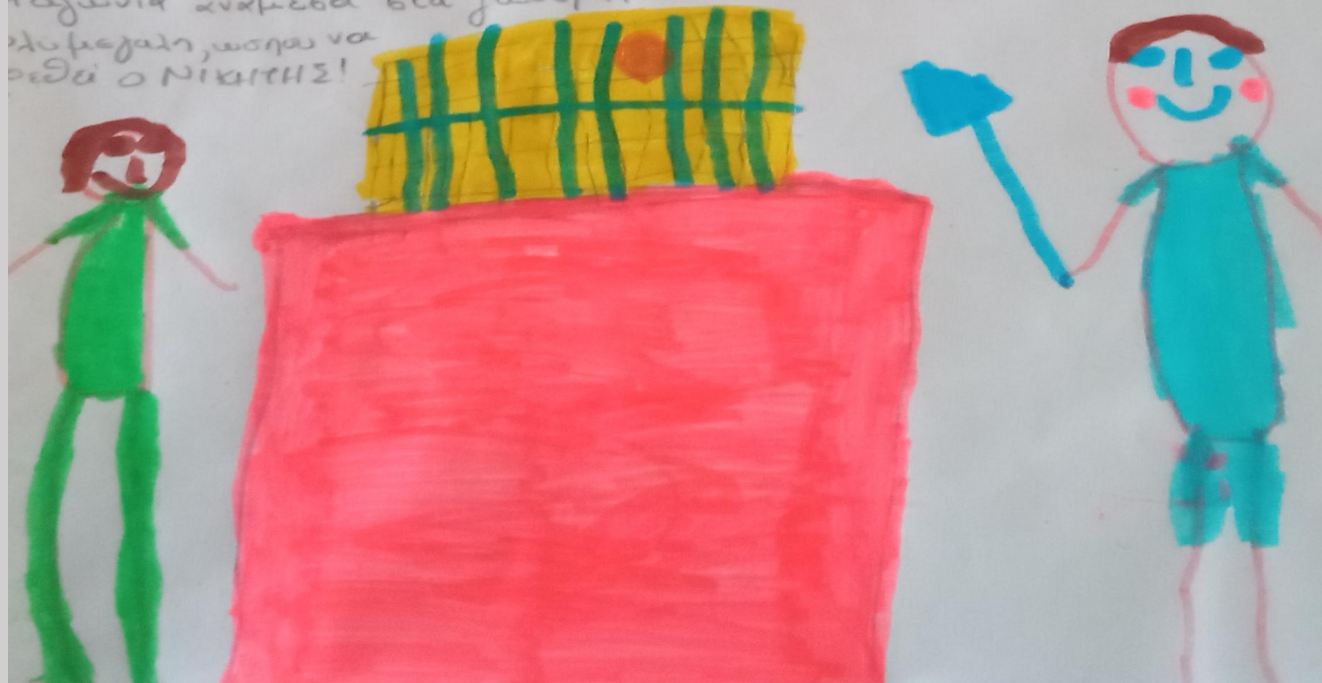
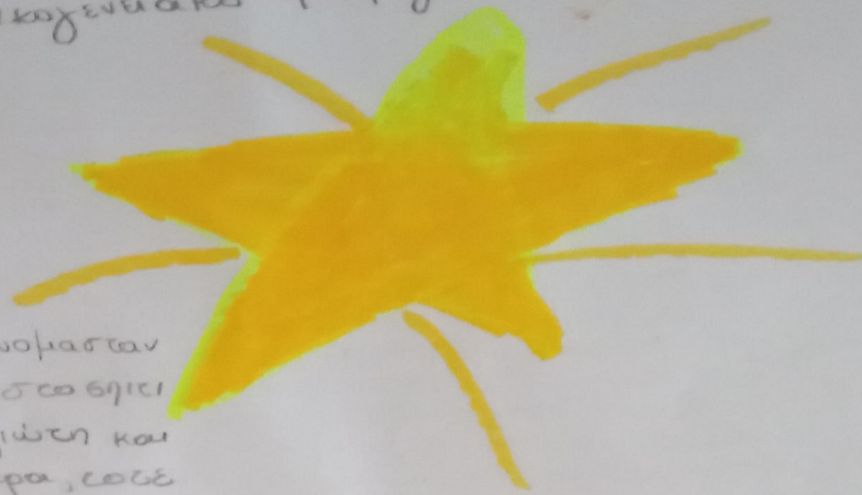
Ο μπαμπάς μου, όταν ήταν μικρός, με αυτοπομπή για περίμενε στη Παράδοση των Χριστουγέννων για να βγει με τον παλιό του φίλο, Παναγιώτη, να πουλάνε τα καζάνια. Η μαμά μου στη ίδια μέρα τρώει με την γιαγιά μου τα εσούβλια των χορδών και μοσχάρι σε στήθος...

Η κοπή της Βασιλόπιτας χύρω από το
οικογενειακό τραπέζι και το κρυμμένο φθάν

Λαδριτσος
Σερβιος.

Καθε παραμονή
Πρωτοχρονιας μαζωομασταν
με την οικογένεια στο σπίτι
του παππού Παναγιώτη και
αφού αλλάξε η μέρα, εσέ
ο παππούς εον νοικοκυρης
αέ σήττιού, εσοβε τη Βασιλόπιτα
και οντιάτζε τα τοτμάτα.
Τα μινια κνακέδα στα ζαδερβια
ελυ μεγαλη, ωση να
ρεδα ο ΝΙΚΗΤΗΣ!

Η ανάμνηση του μπαμπά: Η γιαγιά Άντζελα ζητούσε νωρίς τα δύο της παιδάκια να πάρουν τα τριγωνάκια τους, να ντυθούν γέστα και να βγουν για τα καλάντα, την παραμονή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Στο ο Μπάμπης και ο Χρήστος πήγαιναν από σπίτι σε σπίτι, και έλεγαν τα καλάντα σε όλους του φίλους και συγγενείς αγαπημένους.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ 😊

Η ανάμνηση της γαμάς: Η διαγιά Αφράλα ειπε στα τρία παιδάκια της να φτιάξουν όλοι μαζί μελομαρόνα. Η Άντα, η Λένα και η Βάσω ενθουσιάστηκαν. Ετοίμασαν τα υλικά (αλεύρι, λάδι, κέλι, καρύδια και μπαχαρικά) και έφτιαξαν το πιο ωραίο δούα. Κάθε χρόνο πριν το Χριστούγεννα ετοίμασαν το μελομαρόνα και κερνάσαν όπως της φίλας.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Μαμά: Αγαπημένη ανάμνηση από τα Χριστούγεννα
των παιδικών μου χρόνων είναι που τέξαμε
τα κάλιντα από βελούδο σε βελούδο μαζί με τις
αδερφές μου & τα αδελφάκια μου & ύστερα
με όσα χρήματα, είχαμε βγάλει πηγαίναμε στα
μαγαζιά και παίρναμε δώρα για όλη μας την
οικογένεια και ένα παιχνίδι για εμένα και τις
αδερφές μου ☺

Παππάς: Αγαπημένο μου έθιμο ήταν όταν την
Πρωτοχρονιά κόβαμε τη βασιλόπιτα & αμυνόμα
με με τον ^{αδελφό μου} σε ποιόν θα πέσει το ψούρι
το οποίο συμβόλιζε την κακοτυχία.

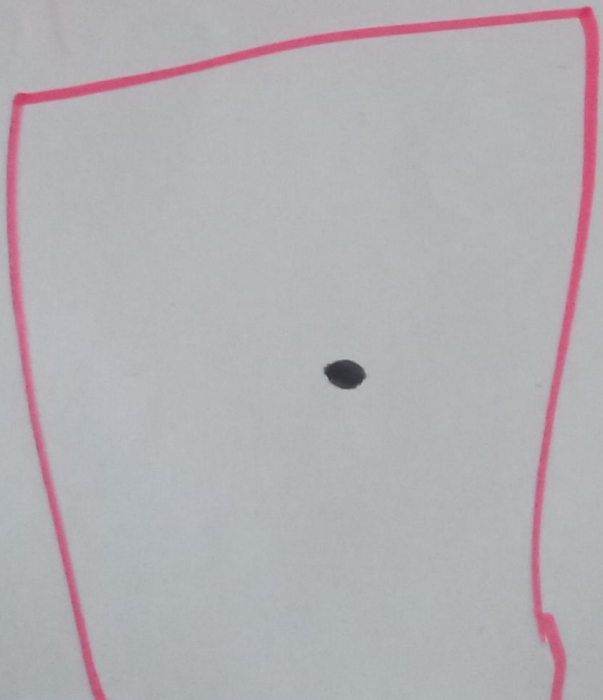

Γοργείς Άγγελου
Καραβάτα

Κάθε πρώτη μέρα του χρόνου, η μητέρα
σου, σου έδινε ένα ροδί, το οποίο έπρεπε
να σπείρω στην εξοχή. Μετά από πολλές
προσπάθειες το ροδί εσπώριζε, και γέμισε με ένα
έντονο ροδί χρώμα τα καρπούρια της εξοχής.
Τότε η μητέρα σου, με κερνάει χλωμό για το
ποζικό της θα γέμισε εύχρη και ευτυχία!!!

Ροσφάρια

Σφραγίδα από την Αίγυπτον της
 "Μικράς Ασίας".

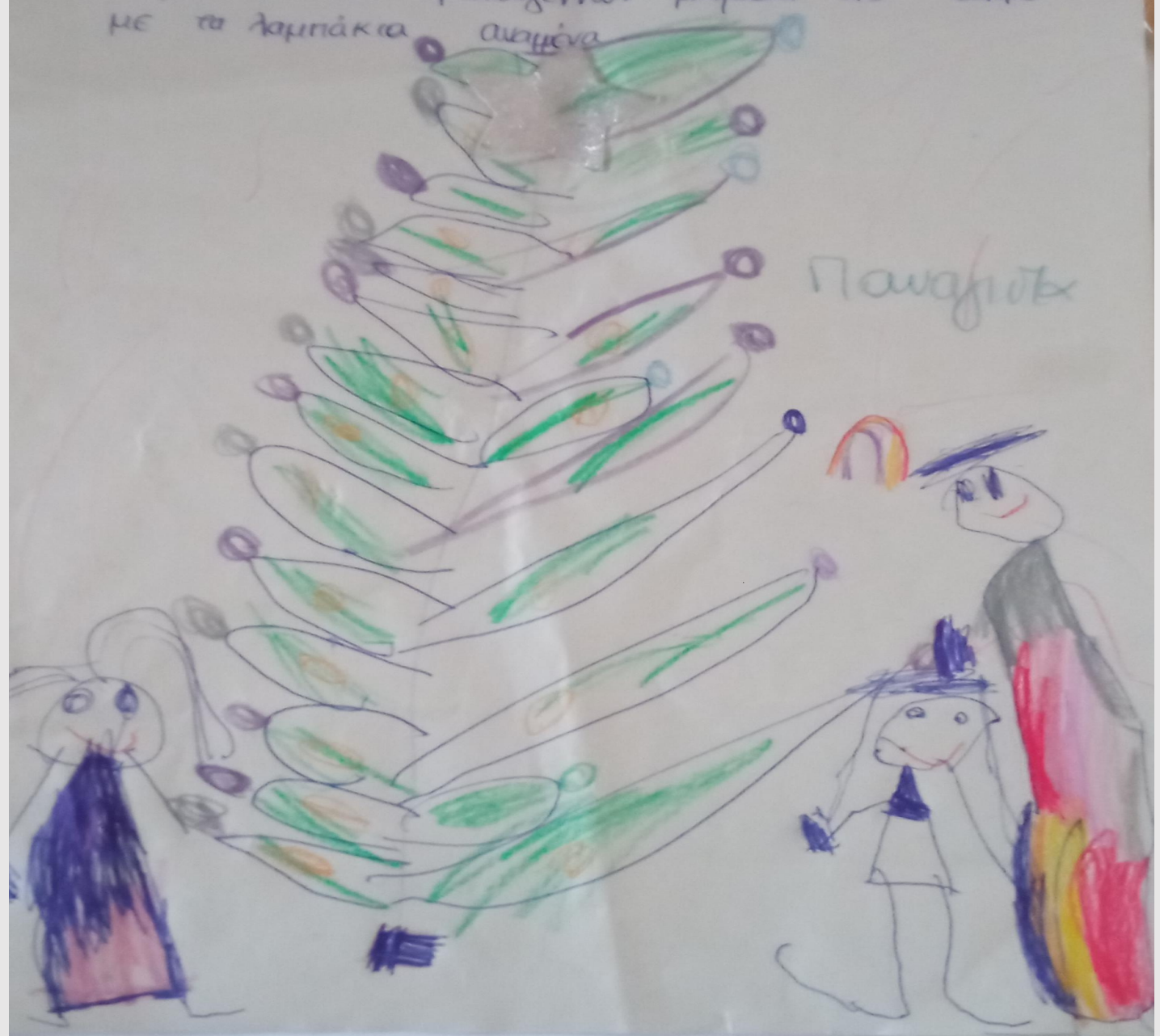
Καραμπελιάς
 Θεόδωρος

14/12/23

Αίτην οικογένειά μας έχασε ρίζα από
 την Μικρά Ασία και συγκεκριμένα από
 την Αίγυπτον. Το έλεος που έχασε είναι να
 φτιαχνοίμε τα "αετούδαιμια" της μάσκας
 είδους καλαμάρια. Η ιδέα που ήρθα να
 έχω είναι ότι φτιαχνοίμε με ψύλλο
 σφραγίδα η οποία φέρει τον ευγενικό Σιμεών
 αετό και το γαϊδού της ορθολογίας. Τα
 αετούδαιμια τα έφτιαχναν οι νοικοκυρές
 πριν την πρωτοχρονιά και έφτιαχναν μερικές
 κορόμπες για να τα μοιραίαν γεν μετόχια.
 Με αυτή την σφραγίδα έφτιαχναν και την
 αετούδαιμια. Αυτό το έλεος το αετούδαιμια
 χρι και σήμερα γενν οικογένειά μας
 πάντα παίρνει γεν λήψισή μας στην
 ορθολογία μας από την Αίγυπτον.

Καραμπελιάς
 Θεόδωρος

το έθρο που έχει χαραχτεί στη μνήμη μας από
τα παιδικά μας χρόνια είναι να λέμε τα
κάλαντα των Χριστουγέννων μπροστά στο δέντρο
με τα λαμπάκια αιωμένα

ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ

ΓΛΨΡΥΟΞΗ

Από τα παιδάκια του 1ου τμήματος

Αγγελική

Άγγελος

Αναστασία

Αρετή

Αφροδίτη

Γιώργο Η.

Γιώργο Μ.

Δημοσθένη

Ευτυχία

Θοδωρή

Μυρτώ

Νικόλας

Νικολέτα

Παναγιώτα

Παναγιώτη

Πηνελόπη

Ραφαήλ

Σί